

Lovtidende A

2018

Udgivet den 13. januar 2018

11. januar 2018.

Nr. 20.

Bekendtgørelse af dyreværnsloven¹⁾

Herved bekendtgøres dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 50 af 11. januar 2017, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1552 af 19. december 2017.

Kapitel 1

Generelle bestemmelser

§ 1. Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

§ 2. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

§ 3. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses, jf. § 2. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Stk. 2. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på bindsel, tøj og lignende indretninger.

Stk. 3. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen. Dette gælder dog ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Sådanne dyr skal dog tilses jævnligt.

Stk. 4. Enhver, der erhvervsmæssigt holder dyr, skal sørge for, at dyreholdet tilses af en dyrlæge mindst én gang årligt. Miljø- og fødevareministeren²⁾ kan undtage visse mindre husdyrbrug fra reglen i 1. pkt.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om hold af dyr på steder, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor.

§ 3 a. Det er forbudt at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forbuddet omfatter ikke handlinger, som udføres af veterinærmedicinske eller zootekniske årsager, herunder i forbindelse med avl og reproduktion, dyreforsøg eller af andre lignende berettigede grunde.

§ 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri, herunder at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug.

Stk. 2. Regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, kan alene fastsættes efter stk. 1, når de er af mindre indgribende betydning, jf. dog § 6.

Stk. 3. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig.

Stk. 4. Regler om dyr i landbruget efter stk. 1 fastsættes efter forhandling med miljø- og fødevareministeren og de organisationer, der efter miljø- og fødevareministerens skøn særlig berøres af reglerne.

§ 4 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 88/166/EØF af 7. marts 1988 om opfyldelse af Domstolens dom i sag 131/86 (annullering af Rådets direktiv 86/113/EØF af 25. marts 1986 om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns) (EF-tidende 1988 L 74, side 83 ff.), Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EF-tidende 1991 L 340, side 17 ff.), som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport (EF-tidende 1995 L 148, s. 52 ff.), Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EF-tidende 1991 L 340, side 28 ff.), som ændret ved Rådets direktiv 97/2/EF af 20. januar 1997 om ændring af direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EF-tidende 1997 L 25, s. 24 f.), Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EF-tidende 1991 L 340, side 33 ff.), som ændret ved Rådets direktiv 2001/88/EF af 23. oktober 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EF-tidende 2001 L 316, side 1 ff.) og Kommissionens direktiv 2001/93/EF af 9. november 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EF-tidende 2001 L 316, side 36 ff.), Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet (EF-tidende 1993 L 340, side 21 ff.), Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EF-tidende 1998 L 221, side 23 ff.), Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver (EF-tidende 1999 L 94, side 24 ff.) og Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EF-tidende 1999 L 203, side 53 ff.).

direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om dyrs velfærd.

§ 4 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

§ 5. Dyr må ikke tvangsfores, medmindre det er påkrævet for at behandle dyret mod sygdom.

§ 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning, drift og anvendelse af ægproduktionssystemer, herunder om pasning og pleje af æglæggende høner.

§ 7. ³⁾ Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra v vedrørende dyrevelfærd til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra v vedrørende dyrevelfærd til andre personer end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser og om uddannelsers indhold og varighed og krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse og til udformning af kursusbeviser.

§ 8. (Ophævet)⁴⁾

§ 9. Levende dyr må ikke anvendes som mål ved øvelses- og kapskydninger.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om forbud mod udsætning af opdrættede dyr, der vanskeligt kan klare sig i naturen.

§ 10. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssigt forsvarlig måde.

Stk. 2. Politidirektøren kan træffe afgørelse om, at dyr, som holdes i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, om fornødent skal aflives.

Stk. 3. En afgørelse truffet i medfør af stk. 2 kan ikke indbringes for miljø- og fødevareministeren. Dette gælder også i tilfælde, hvor afgørelsen er påklaget til og afgjort af Rigspolitiet.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på hold af hunde.

§ 11. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om behandling af hunde og katte, herunder regler om indfangning og aflivning af katte.

Stk. 2. Hale- eller ørekuperede hunde må ikke udstilles eller på anden måde fremvises med henblik på bedømmelse af hundens ydre, dens brugsegenskaber eller færdigheder. Forbuddet gælder dog ikke for hunde, der er halekuperet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 14, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan i ganske særlige tilfælde meddele undtagelse fra bestemmelsen i stk. 2.

§ 12. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om transport af dyr og om behandling og beskyttelse af dyr i anden særlig retning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om og kan herunder forbyde anvendelse af bioteknologi, genteknologi og lignende på produktionsdyr i landbruget.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr.

§ 12 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om, at reklame for og salg af genstande, der ikke må anvendes ved behandlingen af dyr, ikke er tilladt. Ministeren kan i den forbindelse endvidere fastsætte regler om, at forsøg kan straffes.

Kapitel 2

Aflivning, operative indgreb og lign.

§ 13. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning ved drukning må ikke finde sted.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om aflivning af dyr, herunder regler om slagtning og om forbud mod visse aflivningsformer samt regler om, at aflivning af visse større dyr kun må foretages af en dyrlæge eller en anden autoriseret person.

§ 14. Operative indgreb, der kan påføre dyret lidelse bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående beskaffenhed, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang.

Stk. 2. Operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, må ikke foretages.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om operative og lignende indgreb, herunder regler om kastration, afhorning, mærkning, fjernelse af kløer og andre legemsdele og beskæring af næb samt klove og hove. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om halekupering af visse hunderacer, der kan anvendes til jagt.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at visse typer indgreb kun må foretages af en dyrlæge eller andet særligt uddannet personale.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan forbyde visse typer af operative og lignende indgreb.

§ 15. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kraftmaskiner ikke må anvendes ved forløsning af dyr, medmindre maskinen er godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om typegodkendelse.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om udformningen og anvendelsen af elektriske drivstave, herunder regler om typegodkendelse.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at redskaber, der anvendes til beskæring af klove og hove, kun må betjenes af særligt uddannede personer.

§ 16. Der må ikke sættes ringe og andet i trynen på svin. Dog må der sættes en glat ring i for at hindre svinet i at rode i jorden.

Kapitel 3

Fremvisning og salg

§ 17. Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe.

Stk. 2. Dyr må ikke fremvises i omrejsende menagerier.

Stk. 3. Zoologiske haver, dyreparker og lignende må ikke oprettes uden tilladelse fra Fødevarestyrelsen⁵⁾. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af sådanne virksomheder og om tilsyn.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om hold og fremvisning af dyr i cirkus, forlystelsesparker og lignende virksomheder, herunder om forbud mod hold og fremvisning af visse vilde dyrearter.

§ 18. Erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr må kun drives med tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Det samme gælder for drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr. Tilladelsen skal angive, hvilke dyr den omfatter. Tilladelsen kan tilbagekaldes, når særlige forhold taler derfor.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomheden, herunder om krav, der kan stilles til personalet, og om tilsyn.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af dyr til private skal udleveres skriftlig information til køberen om forsvarlig pasning og pleje af dyret.

Stk. 4. Stk. 1 og stk. 2 finder ikke anvendelse på handel med og opdræt af dyr til landbrugsformål.

§ 19. Dyr må kun overdrages til børn under 16 år, hvis forældremyndighedsindehaveren samtykker.

§ 19 a. Det er forbudt at sælge hunde på markeder.

Kapitel 4

Tilsyn

§ 20. En dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal anmelde forholdet til politiet. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Stk. 2. En dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes, og det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve. Aflives dyret ikke, skal dyrlægen indberette forholdet til politiet.

Stk. 3. Dyrlægen kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme en opfordring efter stk. 2, og hvis det vil medføre unødige alvorlige lidelser for dyret at følge fremgangsmåden i § 21, jf. § 20, stk. 2, 2. pkt.

§ 21. Behandles dyr uforsvarligt, kan politidirektøren give den ansvarlige pålæg om dyrets behandling. Er dyret sygt eller kommet uheldigt til skade, kan politidirektøren meddele pålæg om aflivning af dyret, hvis det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve.

Stk. 2. Pålæg skal meddeles skriftligt. Inden der meddeles pålæg, skal politidirektøren indhente en erklæring fra en dyrlæge og om fornødent fra Fødevarestyrelsen. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Stk. 2 kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved sagens behandling, men kan kræve beløbet refunderet af den, der har fået pålæg. Refusionskravet tillægges udpanningsret.

§ 22. Efterkommes pålægget efter § 21, stk. 1, 1. pkt., ikke, skal politidirektøren sørge for dyrenes pasning og kan herunder anbringe dyrene et andet sted. Efterkommes pålæg efter § 21, stk. 1, 2. pkt., ikke, skal politidirektøren sørge for, at dyret aflives.

Stk. 2. Politidirektøren kan straks eller senere bestemme, at dyrene skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler derfor, herunder dyrenes tilstand, udsigten til, at ejeren kan passe dyrene igen, og udgifterne ved dyrenes placering andetsteds.

Stk. 3. § 21, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på udgifterne efter denne bestemmelse.

§ 23. Den, der har fået et pålæg efter § 21, stk. 1, og den, hvis dyr er solgt eller aflivet efter § 22, stk. 2, kan begære sagen indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for politidirektøren inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Sagen indbringes for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Indbringelse for domstolene har ikke opsættende virkning.

§ 24. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et dyrehold. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

§ 24 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at personer i eller under Miljø- og Fødevareministeriet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol med henblik på beskyttelse af dyrs velfærd⁶⁾.

Stk. 2. Personer ansat i eller under Miljø- og Fødevareministeriet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol i det omfang, det er fastsat i Rådets direktiver eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Det samme gælder sagkyndige fra Europa-Kommissionen i samarbejde med de nævnte personer.

Stk. 3. Personer ansat i eller under Miljø- og Fødevareministeriet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, har, i det omfang varetagelsen af kontrolopgaver som nævnt i stk. 1 og 2 kræver det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse ad-

gang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter. Det samme gælder sagkyndige fra Europa-Kommissionen i samarbejde med de nævnte personer.

Stk. 4. Indehaveren, de i virksomheden beskæftigede personer, føreren af det pågældende transportmiddel og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal yde tilsynsmyndigheden fornøden vejledning og hjælp i forbindelse med foretagelsen af kontrol efter stk. 1-3.

Stk. 5. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrol efter stk. 1-3 medtage dokumenter, herunder udskrift af elektroniske data eller kopier heraf, samt medtage hele dyr eller udtage prøver fra levende og døde dyr mod kvittering. Hvis det skønnes nødvendigt for at undersøge, om der foreligger en overtrædelse af regler i dyreværnsloven eller regler fastsat i medfør heraf, kan dyrlæger ansat i tilsynsmyndigheden aflive et dyr med henblik på at udtage prøver af dette.

Stk. 7. Personer, hvis dyr er blevet aflivet i medfør af stk. 6, 2. pkt., har krav på erstatning for den derved tilføjede skade, hvis der ikke efterfølgende rejses påtale, påtale opgives eller tiltalte frifindes. Erstatning ydes for økonomisk skade. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, såfremt den pågældende selv har givet anledning til foranstaltningerne.

§ 24 b. Miljø- og fødevareministeren kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Påbud og forbud skal meddeles skriftligt. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig, før et påbud eller forbud meddeles.

Stk. 2. Stk. 1, 2. og 3. pkt., kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret.

Stk. 3. Der kan ikke meddeles påbud eller forbud efter stk. 1, hvis den ansvarlige for dyreholdet i forvejen er meddelt pålæg efter § 21 vedrørende samme forhold. Et påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1 bortfalder, hvis der efterfølgende udstedes pålæg efter § 21 vedrørende samme forhold.

§ 24 c. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at Fødevarestyrelsen kan meddele den ansvarlige for et dyrehold påbud om at modtage rådgivning samt at udarbejde og gennemføre en handlingsplan med henblik på at rette op på dyrevelfærdsmæssige problemer i besætningen.

§ 24 d. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser truffet i henhold til loven eller de i medfør heraf udstedte regler, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videre-sendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 24 e. Udgifter i forbindelse med den opfølgende besætningskontrol, der finder sted i forbindelse med egenkontrol-len eller som følge af et påbud eller forbud efter § 24 b, afholdes af den enkelte besætningsejer, medmindre miljø- og fødevareministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Beløb, som opkræves i henhold til stk. 1, og som ikke betales rettidigt, tillægges en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser ved for sen betaling betales et beløb på 100 kr.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og opkrævning af beløb som nævnt i stk. 1 og 2.

§ 24 f. Ejere af besætninger med mindst ti landbrugsdyr eller heste betaler et årligt beløb på 108 kr. til dækning af udgifterne i forbindelse med dyrevelfærdsrejseholdets tematiserede kontroller. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Beløb, som opkræves i henhold til stk. 1, og som ikke betales rettidigt, tillægges en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser ved for sen betaling betales et beløb på 100 kr.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af beløb som nævnt i stk. 1 og 2.

§ 24 g. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater og art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til dyreværnslovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger på dyreværnsområdet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form registreringspligtige virksomheder med erhvervsmæssig handel med dyr, opdræt af dyr eller formidling af dyr, dyrepensioner og dyreinternater skal gøre kon-

trolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Kapitel 5

Det Dyreetiske Råd

§ 25. Miljø- og fødevareministeren nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyreværn. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn, herunder rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov.

Stk. 2. Rådet varetager på eget initiativ eller på ministerens begæring informations- og debatskabende aktiviteter inden for sit virksomhedsområde, jf. stk. 1.

Stk. 3. Det Dyreetiske Råd består af en formand og mindst 10 andre medlemmer. Medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Heraf udpeges to medlemmer efter udtalelse fra dyreværnsorganisationer, to medlemmer efter udtalelse fra landbrugets organisationer og ét medlem efter udtalelse fra Forbrugerrådet.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for løsningen af de opgaver, som er tillagt Det Dyreetiske Råd.

Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 6

Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål

§ 26. (Ophævet)⁷⁾

Kapitel 6a

Rådet vedrørende hold af særlige dyr

§ 26 a. (Ophævet)⁸⁾

Kapitel 7

Administrative forskrifter

§ 27. Inden miljø- og fødevareministeren fastsætter regler i henhold til bestemmelser i denne lov, skal dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der særlig berøres af reglerne, have lejlighed til at udtale sig.

Kapitel 7a

Obligatorisk digital kommunikation

§ 27 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 27 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af ministeriet som afsender.

§ 27 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end miljø- og fødevareministeren, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskrifts krav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 8

Straf, gebyr m.v.

§ 28. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1-3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder §§ 1-3, § 3 a, stk. 1, § 5, § 9, § 11, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19, § 19 a og § 24 a, stk. 4,
- 2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller forbud efter § 24 b, stk. 1.

Stk. 5. Den, der overtræder et pålæg efter § 21, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 6. Med bøde straffes en dyrlæge, som tilsidesætter sin anmeldelsespligt efter § 20.

Stk. 7. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 8. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 9. Ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 7 og 8 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.

Stk. 10. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 11. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 28 a. Den, som uretmæssigt afliver et dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme, straffes med fængsel indtil 2 år, såfremt aflivningen er begået forsætligt. Dette gælder, uanset at aflivningen er sket i overensstemmelse med § 13, stk. 1.

§ 29. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 3. Betinget frakendelse sker, på vilkår af at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr betinget efter stk. 2 og i prøvetiden har

begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 5. Ubetinget frakendelse efter stk. 4 sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 6. Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

Stk. 7. Retten kan under behandlingen af de sager, som er nævnt i stk. 1 og 4, ved kendelse udelukke den pågældende fra at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter og antal af dyr. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til rettighedsfrakendelse frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 8. Med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1, stk. 4 eller stk. 7, overlader dyr i en anden persons varetægt, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 28, stk. 11, finder tilsvarende anvendelse.

§ 29 a. Den, der driver erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervsmæssig transport af dyr, kan frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, hvis den pågældende ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport, eller hvis den pågældende tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport og på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse.

Stk. 2. Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at transportere dyr vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne.

§ 29 b. Den, der driver erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervsmæssig transport af dyr, skal betinget frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, hvis den pågældende inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i tre forhold, der ikke i sig selv medfører frakendelse af retten til at transportere dyr efter § 29 a, men som er omfattet af bestemmelser om landevejstransport af heste, kvæg, får, geder, svin, eller fjerkræ i Rådets forordning om beskyttelse af dyr under transport og dermed for-

bundne aktiviteter m.v. eller i regler om transport af dyr fastsat i medfør af denne lov vedrørende

- 1) arealkrav, hvis arealet er mindre end 90 pct. af det fastsatte,
- 2) indvendig højde af køretøjet, hvis den indvendige højde er mindre end 95 pct. af det fastsatte,
- 3) ventilation,
- 4) drikkevand og foder,
- 5) hviletid,
- 6) strøelse eller
- 7) transportegnethed.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, hvilke overtrædelser af lovgivningen om transport af dyr der er omfattet af stk. 1.

§ 29 c. Den, der driver erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervsmæssig transport af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, hvis den pågældende

- 1) tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 29 a, stk. 2, eller § 29 b, stk. 1, og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en betinget frakendelse efter § 29 a, stk. 2,
- 2) tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 29 a, stk. 2, og i prøvetiden har gjort sig skyldig i yderligere én overtrædelse der er omfattet af § 29 b, stk. 1, eller
- 3) tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 29 b, stk. 1, og i prøvetiden har gjort sig skyldig i yderligere én overtrædelse der er omfattet af § 29 b, stk. 1.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

§ 29 d. Retten til at drive erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr kan ubetinget frakendes et selskab m.v. (juridisk person) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har overtrådt lovgivningen vedrørende transport af dyr.

§ 29 e. Ubetinget frakendelse efter § 29 a, stk. 1, § 29 c, stk. 1, eller § 29 d sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr frakendt for længere tid end 2 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når der foreligger ganske særlige omstændigheder. Har vedkommende tidligere ubetinget været frakendt retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

§ 29 f. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på tre år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder lovgivningen om transport af dyr under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr frakendt betinget, skal den pågældende inden for en frist, som fastsættes af Fødevarestyrelsen, bestå en kontrollerende prøve om behandling af dyr under transport. Er prøven ikke bestået inden udløbet af den fastsatte frist, må den pågældende ikke beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, før prøven er bestået.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om indholdet og gennemførelsen af den kontrollerende prøve, der er nævnt i stk. 2.

§ 29 g. Den, der beskæftiger sig med erhvervsmæssig transport af dyr, selv om retten hertil er frakendt den pågældende efter § 29 a, stk. 1, § 29 c, stk. 1, eller § 29 d, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Det samme gælder den, der overtræder § 29 f, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Den, som medvirker til, at en fysisk person omfattet af stk. 1 udfører erhvervsmæssig transport af dyr, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 29 h. I sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i et bødeforlæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforlægget angivet bøde samt vedtage en betinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, jf. § 29 b, stk. 1. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, om krav til indholdet af et anlageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg.

Stk. 2. Sager, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at betale en nærmere bestemt bøde eller vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

Stk. 3. Vedtagelse af bøde samt betinget og ubetinget frakendelse efter stk. 1 og 2 har samme virkning som en dom med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning.

§ 29 i. Hvis overtrædelsen er omfattet af § 29 b, stk. 1, skal dette fremgå af

- 1) anklagemyndighedens tilkendegivelse ved en udenretlig vedtagelse,
- 2) retsbogen ved en indenretlig vedtagelse eller
- 3) dommen.

§ 29 j. Domsmand medvirker i sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, hvis

- 1) der er spørgsmål om højere straf end bøde,

- 2) der er spørgsmål om ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr eller
- 3) sagen i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Stk. 2. Domsmand medvirker ikke i sager, der

- 1) behandles efter reglen i retsplejelovens § 831 eller
- 2) kan afgøres med indenretlig vedtagelse, jf. § 29 h, stk. 2.

Stk. 3. Offentlig forsvarer beskikkes efter reglerne i retsplejelovens § 731 og § 732. Hvis tiltalte anmoder om det, beskikkes i byretten tillige offentlig forsvarer i sager, hvor der bliver spørgsmål om betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr og der ikke medvirker domsmænd. Tiltalte skal vejledes om adgang til forsvarerbeskikkelse.

§ 29 k. Er både chaufføren og det køretøj, der anvendes til transport af dyr, og med hvilket en overtrædelse er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder eller sagsomkostninger er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, hvis den er nødvendig for at sikre betaling af bøder og sagsomkostninger. Var chaufføren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan der ikke ske tilbageholdelse.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse med hensyn til chauffører, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

§ 30. Den, der har tilsyn med et barn under 15 år, straffes for overtrædelse af denne lov og regler fastsat efter loven for handlinger, der begås af barnet, hvis den pågældende har været vidende om overtrædelsen og ikke har søgt at forhindre den.

Stk. 2. Var den, der førte tilsyn, på grund af grov uagtsomhed uvidende om barnets handling, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 31. (Ophævet)⁹⁾

§ 31 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om betaling for omkostninger ved kontrolopgaver samt i forbindelse med tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v., der meddeles i medfør af loven eller regler, der er fastsat i henhold til loven, eller forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Kapitel 9

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 32. Loven træder i kraft den 1. september 1991.

Stk. 2. Lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, ophæves. Lovens § 3, nr. 5, § 4, § 7, 2. pkt.

¹⁰⁾ § 8,¹¹⁾ § 9¹²⁾ og § 10 forbliver dog i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Forskrifter udfærdiget efter § 6¹³⁾ i lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr og forskrifter udfærdiget efter lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov.

Stk. 4. Overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i stk. 2 og stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. § 28, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.

§ 33. (Udelades)

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 183 af 14. april 1993 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse¹⁴⁾:

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Lov nr. 269 af 6. maj 1993 (jagt og vildtforvaltning)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 58

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1994.

Stk. 2-3 (Udelades).

Stk. 4. Følgende lovbestemmelser ophæves:

- 1) lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 801 af 11. december 1987,
- 2) § 9, stk. 2, i lov nr. 386 af 6. juni 1992, dyreværnslov.

Lov nr. 387 af 22. maj 1996 om (Forbud mod udstilling af halekuperede hunde m.v.)¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 1996.

Stk. 2. Forbuddet mod udstilling af halekuperede hunde i § 11, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, gælder ikke hunde, der er født før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 80 af 9. februar 1999 (Oprettelse af et råd vedrørende hold af særlige dyr m.v.)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 1999.

Lov nr. 433 af 31. maj 2000 (Ændringer som følge af straffuldbyrdsloven, afskaffelse af hæftestrafen og prø-

veløsladelse af livstidsdømte m.v.)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 30

Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

§ 31

Stk. 1. Hvis der efter lovens ikrafttræden skal idømmes straf for en tidligere begået overtrædelse af de i §§ 1-29 nævnte love, for hvilken hæfte indtil 30 dage ville være forskyldt, idømmes fængsel med samme antal dage som hæfte.

Stk. 2. Ville højere straf af hæfte end nævnt i stk. 1 være forskyldt, kan en lavere straf af fængsel idømmes, dog ikke mindre end 30 dage eller mere end 4 måneder.

§ 33

Stk. 1. Ved fastsættelse af forvandlingsstraf for bøde vedrørende en lovovertrædelse, der er begået før lovens ikrafttræden, finder § 31 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Loven har ikke virkning for hæftestraf eller forvandlingsstraf af hæfte, som er idømt eller fastsat før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 384 af 28. maj 2003 (Strafskærpelse, pasningsvejledninger ved salg af dyr til private, fremvisning af halekuperede hunde, øget dyrevelfærdsmæssig kontrol, gebyrbestemmelse m.v.)¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 (Politi- og domstolsreform)²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.

Stk. 2-22. (Udelades)

Lov nr. 530 af 6. juni 2007 (Klippekortordning for dyretransporter, strafs-kærpelse og egenkontrol i besætninger)²¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 499 af 12. juni 2009 (Forbud mod udstilling af ørekuperede hunde, forbud mod reklame for og salg af visse genstande og hold og fremvisning af dyr i cirkus m.v.)²²⁾

indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Forbuddet mod udstilling af ørekuperede hunde i dyreværnslovens § 11, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, gælder ikke for hunde, der er født før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Dyreværnslovens § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, og § 26 a, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 6, 8 og 12, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for dyreværnslovens § 17, stk. 2, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5.²³⁾

Lov nr. 500 af 12. juni 2009 (Påbudsordning, betaling for opfølgende besætningskontrol og tematiserede kontroller m.v.)²⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for dyreværnslovens §§ 24 e og 24 f som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4.²⁵⁾

Lov nr. 717 af 25. juni 2010 (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.)²⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Stk. 2-5. (Udelades)

Lov nr. 1459 af 17. december 2013 (Obligatorisk digital kommunikation, ændring af klagebestemmelser som følge af ressortoverførsel m.v.)²⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 533 af 29. april 2015 (Forbud mod seksuel omgang eller seksuelle handlinger med dyr, forbud mod salg af hunde på markeder, avl af familie- og hobbydyr, ændret

rådsstruktur m.v.)²⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5-8, og § 2 træder i kraft den 1. januar 2016.

Lov nr. 645 af 8. juni 2016 (Skærpelse af straffen i grove dyreværnssager, præcisering af dyrs status som levende væsener, skærpelse af reglerne om rettighedsfrakendelse, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure)²⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet³⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren³¹⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 1552 af 19. december 2017³²⁾ (Uddannelseskraft og offentliggørelse af kontrolresultater) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. januar 2018.

Stk. 2. (Udelades)

Fødevarestyrelsen, den 11. januar 2018

ESBEN EGEDE RASMUSSEN

/ Birthe Schubart Haabegaard

-
- 2) Ved kongelig resolution af 14. december 2011 blev ressortansvaret for sager vedrørende dyreværn, dyrevelfærd for produktionsdyr, kæle- og hobbydyr samt eksotiske dyr, slagtning og aflivning af dyr, transport af dyr og avl af dyr m.v. overført fra justitsministeren til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium.
- 3) Den oprindelige bestemmelse i § 7, blev ophævet ved § 1, nr. 3, i lov nr. 645 af 8. juni 2016, jf. note 29. Nærværende affattelse af § 7, er indsat ved lov nr. 1552 af 19. december 2017, jf. note 32.
- 4) Ophævet ved § 1, nr. 3, i lov nr. 645 af 8. juni 2016, jf. note 29.
- 5) Med lov nr. 604 af 14. juni 2011 er § 47 i fødevareloven ophævet, og Fødevarestyrelsen og fødevareregionerne samlet til én myndighed. I lovbekendtgørelsen er »en fødevareregion« i § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, og § 26 a, stk. 1, ændret til: »Fødevarestyrelsen«, og i § 21, stk. 2, og § 24 c er »fødevareregionen« ændret til: »Fødevarestyrelsen«.
- 6) Bestemmelsen i lovens § 24 a, stk. 1, lyder: »Justitsministeren kan efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om, at personer ansat i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol med henblik på beskyttelse af dyrs velfærd«. I lovbekendtgørelsen er der foretaget en omskrivning, jf. note 2.
- 7) Ophævet ved § 1, nr. 7, i lov nr. 533 af 29. april 2015, jf. note 27.
- 8) Ophævet ved § 1, nr. 7, i lov nr. 533 af 29. april 2015, jf. note 27.
- 9) Ophævet ved § 1, nr. 14, i lov nr. 384 af 28. maj 2003, jf. note 17.
- 10) Bortfaldet ved § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 699 af 29. juni 2004 om ændring af bekendtgørelse om transport af dyr.
- 11) Bortfaldet ved § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 719 af 1. september 1995 om halekupering og kastration af visse dyrearter.
- 12) Bortfaldet ved § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 719 af 1. september 1995 om halekupering og kastration af visse dyrearter.
- 13) I bekendtgørelse nr. 1023 af 12. december 2002 om godkendelse af og tilsyn med zoologiske anlæg m.v. er der udstedt regler, som afløser bekendtgørelse nr. 361 af 23. august 1967 om indretning m.v. af zoologiske haver, dyreparker og lignende, som var udstedt i medfør af § 6 i lov om værn for dyr.
- 14) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 15. april 1993. Lovændringen vedrører § 4 a, § 24 a og § 28.
- 15) Ved loven ophæves den oprindelige bestemmelse i § 9, stk. 2, om forbud mod at beskyde kron-, sika- og dåvildt, muflon, vildsvin og lignende større dyr med hagl. Den efterfølgende bestemmelse i § 9, stk. 3, om justitsministerens kompetence til at fastsætte regler om forbud mod udsætning af opdrættede dyr, der vanskeligt kan klare sig i naturen, bliver herefter § 9, stk. 2.
- 16) Lovændringen vedrører § 11 og § 28.
- 17) Lovændringen vedrører § 4 a, § 10, § 24 a, kapitel 6 a, overskriften til kapitel 8, § 31 a og § 34.
- 18) Ved loven ændres straffebestemmelserne i §§ 28-30 og § 32 som følge af afskaffelsen af hæftestrafen.
- 19) Lovændringen vedrører § 6, stk. 1, 2. pkt., § 11, § 18, § 24 a, § 28, § 29, § 31, § 31 a og § 34.
- 20) Lovændringen vedrører § 10, stk. 2, § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, § 21, stk. 1, § 21, stk. 2, § 21, stk. 4, § 22, stk. 1, § 22, stk. 2, § 23, 2. pkt., og § 26 a, stk. 1. Lovændringen indebærer, at de steder i lovteksten, hvor der henvises til "politimesteren (politidirektøren)", skal der fra den 1. januar 2007 i stedet henvises til "politidirektøren". Der er alene tale om en formel ændring foranlediget af, at politikredsreformen erstatter lederen af den enkelte politikreds – som i dag er politimesteren (bortset fra i København, som allerede ledes af en politidirektør) – med en politidirektør.
- 21) Lovændringen vedrører § 4 b, § 28, § 29 og §§ 29 a – 29 k.
- 22) Lovændringen vedrører § 11, stk. 2, § 11, stk. 3 og 4, § 12 a, § 17, stk. 2, 1. pkt., § 17, stk. 3 og 4, § 18, stk. 1, § 21, stk. 2, § 23, 3. pkt., § 26, stk. 2, § 26 a, stk. 1, og § 28, stk. 2, nr. 1.
- 23) Ved bekendtgørelse nr. 1341 af 16. december 2009 er det bestemt, at ændringen af § 17, stk. 2, træder i kraft den 1. januar 2010.
- 24) Lovændringen vedrører § 24 a, stk. 1, 2 og 3, § 24 a, stk. 6 og 7, §§ 24 b-24 f, § 28, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 28, stk. 2, nr. 3.
- 25) Ved bekendtgørelse nr. 924 af 15. juli 2010 er det bestemt, at ændringen vedrørende §§ 24 e og 24 f træder i kraft den 1. august 2010.
- 26) Lovændringen vedrører § 10, stk. 3, § 29, stk. 3, og § 29, stk. 4.
- 27) Lovændringen vedrører § 24 d og §§ 27 a-27 c.
- 28) Lovændringen vedrører § 3 a, § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, § 19 a, § 25, stk. 2, ophævelse af kapitel 6, kapitel 6 a samt § 27, stk. 2, og ændring af § 28, stk. 2, nr. 1.
- 29) Lovændringen vedrører § 1, § 6, ophævelse af §§ 7-8, § 24 b, stk. 1, § 24 b, stk. 3, § 24 e, stk. 1, § 28, stk. 1 og 2, § 28, stk. 7, § 28 a, § 29 og § 32, stk. 4, 2. pkt.
- 30) Lovændringen vedrører indsættelse af stk. 2 og 3 i § 24 d.
- 31) Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.
- 32) Lovændringen vedrører indsættelse af § 7 og § 24 g.